

یاد رفیق احمد، رهبر کبیر جنبش انقلابی کشور ما گرامی باد!

جنبش انقلابی افغانستان بیست و پنج سال قبل از امروز، یکی از برومندترین فرزندان خود را از دست داد. رفیق احمد رهبر بزرگ جنبش به خون خفته ما در این روز با پایداری و استواری یک کمونیست واقعی به دست فاشیست های گلبدینی به جاودانگی پیوست؛ خون سرخش در لاله زار انقلاب شیار زد و به دریای توفانی تبدیل شد و رهروان صدیق او در تندری از جنگل خلق با فریاد مرگ بر امپریالیزم، آتش کینه او علیه استعمار، سرمایه، ارتجاع، عوامفریبی، تسلیم طلبی، مدالگیری و مرداب کثیف خوشخدمتی به امپریالیزم را شعله ورتر ساختند و نگذاشتند باتلاق «اندیشه» فروشی بیشتر از این عمق یابد!

سازمان انقلابی افغانستان درحالی از این رهبر فرزانه خلق تجلیل به عمل می آورد که جلادان امریکایی با شرکایش توده های ستمدیده کشور ما را سلاخی می کنند، جنایتکاران دولت پوشالی از هیچ ظلم و بیدادی دریغ نمی ورزند، کشوری ما در معرض فروش دایمی قرار دارد و امپریالیست های امریکایی، فرانسوی، آلمانی و ایتالیایی یکی پی دیگری برای امضای پیمان اسارت درازمدت سرزمین ما صف بسته اند؛ لویه جرگه خاینانه برای فروش میهن ما در حال برگزاری است، کنفرانس بن دوم برای تداوم استعمار دایمی کشور ما برگزار می شود و دردا که «رهروان» ناصادق این تناور سدر انقلاب از همین اکنون خوشرقصی را آغاز کرده اند و برای برگزاری آن لحظه شماری می کنند!!

زنده یاد رهبر و بنیانگذار برومند سازمان ما که از شاگردان و همزمان رفیق احمد بود، همیشه تأکید می کرد که رهروان واقعی رفیق داکتر باید متانت، فروتنی، اصولیت، آگاهی، ابتکار و انتقادپذیری را از او بیاموزند و این خصایل ارزشمند و انقلابی را همیشه جزو راه و رسم مبارزاتی خود قرار دهند. رهبر زنده یاد ما در سال 1387 ضمن تجلیل از این رهبر سترگ نوشت: «او با ایمان کوهگونش هرگز نلرزید، ننالید و در آخرین لحظات زندگی با نگاه به افق های بیکران آزادی، پیروانش را به تعهد پولادین و آشتی ناپذیر با دشمنان طبقاتی و پابیرون نگذاشتن از آنچه او با خونس تصویر می کرد، دعوت کرد و سوگند داد که به قیمت هیچ پولی و مدالی با صاحبان ساطور به دستانی که لحظه ای بعد جانش را می گرفتند، نسازند و شرف کمونیزم را به پای سرمایه فدا نکنند.» و خود تا پای عمر بر این تعهد پولادین راه رفت، جاودانه شد و بر مزارش یکبار دیگر این تعهد تکرار شد.

آنانی که سازمان پر افتخار داکتر فیض احمد را امروز به یک کمپنی تجاری تبدیل کرده اند، یاد و آرمان این رهبر انقلابی را به پای قصر سفید و دروازه سفارت امریکا حراج کردند و در معامله و مغالطه شرم آور با اشغالگران قرار گرفتند؛ در امریکا و ایتالیا و کانادا و اسپانیا «دوست» استعمارگران شدند و مدال و جایزه «خدمت» دریافت کردند و

نه تنها خون این شهید بزرگ جنبش ما را به فراموشی سپردند، بلکه خون هم‌رزم عزیز او (مینا) را نیز با چرندیاتی که به نویسندگان جاسوس غرب عرضه کردند، آلوده ساختند و روان انقلابی صدها شهید دیگر را سخت آزرده‌اند. ولی سازمان انقلابی افغانستان، به عنوان رهرو واقعی رفیق احمد، یادوارهٔ شهادت رفیق احمد را نگین دلها می‌دارد و باور دارد که انتقام خون او و سایر شهدای جنبش انقلابی افغانستان با پافشاری صادقانه بر ایدیولوژی مارکسیزم، لنینیسم، اندیشه مائوتسه دون امکان پذیر است و با ایمان قوی بر راه و اندیشهٔ آنان می‌توان در تقاص دشمنان مردم زحمتکش افغانستان، به انتقام واقعی دست یافت.

مرگ بر امپریالیزم در راه سوسیالیزم، به پیش!

سازمان انقلابی افغانستان

21 عقرب 1390